

תת"ע 1717/06/20 - מדינת ישראל נגד שניר אזולאי

בית משפט השלום לתעבורה באשדוד

תת"ע 1717-06-20 מדינת ישראל נ' שניר אזולאי
תיק חיצוני: 38119864148

בפני כבוד השופטת בכירה רבקה שורץ
מאשימה מדינת ישראל
נגד
נאשמים שניר אזולאי

החלטה

1. בפני בקשה לביטול פסק דין שניתן בהעדר.

התביעה מתנגדת לבקשה.

לאחר עיון בבקשה ובתגובה לא מצאתי צידוק לקיום דיון במעמד הצדדים.

2. המבקש קיבל דוח בגין עבירת פלאפון בניגוד לתקנה 28 (ב)(1)(א) מיום 01.04.2019.

3. המבקש הגיש בקשה להישפט, הוזמן לדיון, בתיק יש אישור מסירה לכתובת הנאשם הרשומה.

4. הנאשם בחר שלא להתייצב ועל כן נשפט בהעדר ביום **17.11.2020** מכוח סעיף 240 לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב), התשמ"ב-1982 (להלן: "**חסד"פ**").

5. נטען בבקשה, כי המבקש לא ידע על מועד הדיון ואי ההתייצבות נבעה מכך, שההזמנה נשלחה לכתובת אמו, אותה המבקש עזב.

המבקש טען, כי "**מזה זמן רב**" מתגורר בכתובת אחרת ברח' יהודה הלוי 48 באר שבע אך **לא עדכן כתובתו** בשל התקופה. לא צוין מה זה "מזה זמן רב".

6. על המבקש החובה על פי חוק לעדכן כתובת במשרד הפנים, ואם לא עשה כן או לא יכול היה לעשות כן- חייב היה לעקוב אחרי דברי דואר בבית אמו, דווקא בשל כך שאינו מתגורר, לדבריו, בכתובת אמו "מזה זמן רב".

ברע"פ 2096/07 ד"ר צפורה רייני כוכבי נ' מ"י, הש' א. א. לוי, (1.5.07) [נקבע:

"מבעליו של ל כלי רכב אתה מצפה - וזוהי גם חובתו על-פי חוק... - כי ידאג לכך שהכתובת המצויה בידיהם של גורמי התעבורה היא כתובתו האמיתית".

כאשר נהג לא שינה כתובת במשרד הפנים במודע נקבע לגביו בבית המשפט העליון, כי חב **חובה כפולה ומכופלת להתחקות אחר דברי הדואר המגיעים לכתובתו הרשומה** [רע"פ 9811/09 סמימי נ' מדינת ישראל

(29.12.09), רע"פ 1673/15 אלזיאדנה נ' מדינת ישראל (16.6.15) [.

7. לגופו של ענין, אין בנימוקי הבקשה כדי להביא לבטול הרשעה ולהניע את ההליך הפלילי מחדש.

כפירה כללית אין בה כדי לסייע בשלב הנוכחי.

נטען כי המבקש עוסק במשלוחים ואם רישיון הנהיגה שהינו הכרחי לעבודתו יפסל, יהיה בכך עיוות דין.

על מנת שיבוטל פסק דין בעילה של חשש לעיוות דין יש **לתמוך** אותה במסמכים וראיות שיש בהם פוטנציאל של ממש לשינוי התוצאה, יש להצביע על שיקולים כבדי משקל שיש בהם פוטנציאל ממש לשינוי התוצאה.

השיקולים והכללים בבקשה לבטול פס"ד, שניתן בהעדר נקבעו ברע"פ 9142/01, ורע"פ 8427/17 מדינת ישראל נ. סאלם (25.3.18), ואין גם הכרח לקיים דיון, כפי שנקבע בבית המשפט העליון בפסקי הדין הנ"ל.

אין בטענת המבקש בבקשה כדי להוות הגנה לגופו של ענין ואף לא עיוות דין.

המדובר בטיעון לעונש שאין בו כדי להוביל לבטול פסק הדין.

העונש שנגזר על המבקש הולם את העבירה ונסיבות עושה העבירה, לרבות מדיניות הענישה לגבי נהג שיש לו עבירות דומות.

בעניינו של המבקש יש לו ארבע הרשעות דומות לענין מדיניות הענישה עיין עפ"ת 66726-07-20, ש' גילת שלו, (23.9.20), עפ"ת 27975-06-19 דן ועקנין נ. מ'י, כב' הש' ג. שלו (17.7.19), עפ"ת 20505-12-18 עידן יחזקאל נ. מ'י כב' הש' י. צלקובניק (4.2.19), עפ"ת 7788-07-18; עפ"ת 7024-06-12 (15.10.2012); עפ"ת 57890-12-13; רע"פ 2193/14 (כב' השופט שוהם); רע"פ 522/13; עפ"ת 57890-12-13; פל"א 10680-04-17; עפ"ת 20505-12-18, תת"ע 12568-01-19, תת"ע 10840-02-19, 11057-07-19 [.

הבקשה נדחית.

ניתנה היום, ט"ו שבט תשפ"א, 28 ינואר 2021, בהעדר הצדדים.